

førte Institutionen med udsendte lønnede Konsuler, var det naturligvis Meningen, at man vilde prøve sig frem, man vilde se, hvorledes denne Institution vilde virke, se, om den bragte en saadan Nytte, at den kunde svare til de Udgifter og de øvrige Byrder, som den paaførte vort Land. Men dette Forsøg har i Virkeligheden slet ikke kunnet anstilles; thi en Følge af, at det var ganske usikkert, om de Embeder, der en Gang vare oprettede, paa ny vilde blive besatte med udsendte Konsuler, naar Embederne bleve ledige, har, som ganske rimeligt var, været, at man ikke har kunnet vente Tilgang af unge dygtige Kræfter, som ville hellige deres fremtidige Virksomhed til denne Bane. Det er saaledes, at der oppe i Ministeriet ligger, jeg kan vist sige Hundreder af Ansøgninger om eventuelt at komme i Betragtning ved Ansættelse af lønnede Konsuler, ligegyldigt hvor det er, men de allerfleste af disse Ansøgninger skrive sig fra Folk, som man paa ingen Maade kan tage, Folk, som ifølge deres Alder og foregaaende Liv og den Maade, hvorpaa de have lidt Skibbrud under vore Forhold her hjemme, ikke paa nogen Maade kunne siges at ville blive heldige Repræsentanter for Danmark paa udenlandske Pladser, for dygtige unge Kræfter, som have Lyst dertil, afskrækkes derved, at der intet som helst sikkert kan stilles dem i Udsigt. Det er med andre Ord en meget betydelig Ulempe ved den bestaaende Ordning, at der ikke haves en, om end nok saa lille, Kreds af Embeder, som man kan stille i Udsigt for dem, der ville gaa den Vej. Jeg tror, at disse Ulemper i hvert Tilfælde i meget betydelig Grad ville blive afhjulpne ved det Forslag, som jeg har fremsat, og efter at Forslaget har været i Landstinget og der har fundet en gunstig Modtagelse og er blevet vedtaget, haaber jeg, at det samme vil ske her i dette Ting, og jeg tillader mig derfor at anbefale det paa det bedste, idet jeg tilføjer, at det vilde være særdeles ønskeligt, om man, hvis Forslaget overhovedet vinder Tilslutning, saa kunde faa det gennemført saa hurtigt som muligt, idet der allerede staar ikke saa faa Embeder ledige, som i høj Grad trænge til snarlig Besættelse.

Birck: Jeg ved godt, at faste, udsendte Konsuler væsentlig kun have Fortrin fremfor valgte, forudsat at det er dygtige Mænd paa rette Plads, og det vil jo sikkert undertiden være vanskeligt for Ministeren at finde saadanne Mænd, og det har da ogsaa vist sig gentagne Gange,

at det har været vanskeligt. Jeg vil derfor tillade mig at genoptage den i Landstinget fremsatte Tanke, som jeg anbefaler til den højtærede Ministers Overvejelse, nemlig den, at man ogsaa der, hvor vi have faste Konsuler, gaar den Vej, i det Øjeblik man ikke ved et Skifte kan finde den rette Mand, uden videre at udnævne en der boende Dansk og give ham en Medhjælper herhjemme fra. Det vil ofte vise sig lettere at finde en yngre teknisk Medhjælper end en Mand, der kan bestride en Konsulatpost, og jeg tror, jeg tør sige, at man ikke har haft den allerstørste Glæde af alle Konsulbesættelserne, i hvert Fald har hele Institutionen med udsendte Konsuler egentlig ikke endnu afgivet Bevis for, at den er de Udgifter værd, som den koster. Jeg haaber, den vil komme til det, men jeg tror i hvert Fald, at det er for tidligt at dømme om det nu.

Jeg tror derfor, at der paa mange Steder er Grund til at bibeholde paa Stedet bosatte Konsuler og saa give dem Medhjælp; jeg ønsker i hvert Fald at sige, at jeg haaber, at det høje Udenrigsministerium vil være gennemtrængt af en nogenlunde moderne Aand, naar de skulle til at besætte disse Poster. Jeg har en Gang fra en høj Embedsmand under Udenrigsministeriet hørt den Betragtning: Ja, Herregud, de Konsuler, deres væsentligste Opgave er at ordne Arvesager. Jeg tror, at en saadan Betragtning af Konsulatinstitutionen, at Konsulerne væsentlig ere til for at ordne Arvesager, at de altsaa ere en Slags udsendte Prokuratorer, er en Opfattelse, der er aldeles i Strid med hele Konsulatlovens Aand. En udsendt Konsul skal være en Blanding af en Købmand, en Journalist og en Nationaløkonom. Disse tre Ting skulde han helst forbinde i sig; jeg ved, det er vanskeligt at finde en saadan Mand, men jeg vil i hvert Fald haabe, at det høje Ministerium ikke væsentlig vil se paa, om han er i Stand til at ordne Arvesager eller ej, det er dog alligevel et mindre Spørgsmaal.

Maa jeg saa med det samme bede den højtærede Minister passe paa sine Embedsmænds Statistik. Det kgl. Konsulat i London har Gang efter Gang leveret en Statistik angaaende vore Konkurrenter, som jeg synes er meget urigtig. Dette gælder f. Eks. Kanadas Eksport. Det kgl. Konsulat har Gang paa Gang skrevet — og det er brugt af Konsulent Faber i hans mærkelige Forsøg paa over for os at skjule den Bevægelse, der for Øjeblikket foregaaarovre i England —, at der udføres 40 Mill.